

[Lizzie Lichtenberg]

fyldestgørende. Man nævner i punkt 1, der vedrører erstatningen, at den skal svare til boligens værdi ifølge seneste årsvurdering før kondemneringsbeslutningen.

Men jeg tror, at man, når man vil holde den pågældende ejer skadefri, bliver nødt til også at se på, hvilke alternative anvendelser der kan blive af den kondemnerede ejendom. Det kunne jo være, der var forbud mod benyttelse til bolig, men at det kunne komme på tale, at man kunne udleje til erhvervsformål. Hvad bliver det tabtes værdi så? Det kan være, kondemneringen er mere indgribende, således at det kondemnerede hverken må benyttes til bolig eller til ophold, men måske kunne udnyttes til lager. Hvad bliver så det tabtes værdi?

Vi er altså enige om, at problemet skal løses, men jeg tror, at vi, når vi vil gøre det mere almenlydigt, skal passe på ikke at falde i den grav, vi så ofte falder i, nemlig at vi tror, at det, der er godt for den enkelte sag, også kan bruges i det store, brede spektrum. I den forbindelse tror jeg, det netop er værdien efter kondemneringen, vi skal se på. Vi skal kulegrave det, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på. Jeg tror, det betyder overordentlig meget at se på, hvorfor kommunen har kondemneret ejendommen, og ikke mindst grundlaget for kondemneringer. For det kan jo godt være, at den nuværende formulering ikke er så velegnet over for de områder, vi taler om. Jeg tror, vi skal se på, hvad tilstanden var, da den pågældende ejendom dels blev udstykket til ejerlejligheder, dels i sidste omgang blev solgt. Hvor man i det konkrete tilfælde kan sige, at der ikke lå nogen plan om, at den skulle kondemneres, har man handlet i god tro. Vi må se på, hvordan tilstanden er ved den lejlighed. Om den er forringet, om man har misligholdt det, eller om der simpelt hen er tale om en god bolig, som måske mangler lys eller andet, som fru Lissa Mathiasen var inde på. Jeg tror, at der skal et meget grundigt, men ikke for langvarigt arbejde til det.

Derfor er mit ønske til det lovforslag, jeg hilser velkommen at ministeren har bebudet hun fremsætter, at man skal afbøde de økonomiske konsekvenser af kondemnering af lejligheder, der bebos af ejeren eller andelshaveren, for nu har man det med også ved, at der gives disse personer godtgørelse for den eventuelle værdiforringelse, som indtræder for lejligheden ved meddelelse af kondemneringsbeslutningen.

Endelig mener jeg også, det skal være en betingelse for godtgørelsen, at hovedårsagen til kondemneringen ikke er ejerens eller andelshaverens grove misligholdelse af lejligheden. Men da det netop er yderfløjene i dansk politik – i hvert fald af de partier, der er repræsenteret i Folketinget – nemlig SF og Fremskridtspartiet, der har fremsat dette beslutningsforslag, ser jeg hen til, at Folketinget kan løse disse problemer meget bredt, for vi fra midten og på højrefløjen vil også meget gerne være med.

Mejdahl (V):

Selv om det er en spændende alliance, der med dette beslutningsforslag er indgået mellem SF og Fremskridtspartiet, skal jeg ikke dvæle ved den.

Derimod vil jeg udtrykke en positiv holdning til intentionerne i beslutningsforslaget. Der er på det seneste hørt eksempler på kondemneringsbeslutninger, hvor folk har købt bolig i god tro og efter relativt kort ejertid får påbud om at flytte ud inden en vis frist uden erstatning. Det mener vi i Venstre ikke er rimeligt.

Jeg erkender, at der er nogle afgrænsningsproblemer, og dem ønsker vi afklaret, inden vi eventuelt skrider til lovgivning på området. Loven er jo for øvrigt ændret på dette område for mindre end et år siden, men åbenbart ikke tilstrækkeligt til at imødegå den situation, som har udløst beslutningsforslaget.

Når jeg ser på substansen i beslutningsforslaget, må jeg på Venstres vegne melde fra. Vi finder det ikke givet, at en eventuel erstatning skal svare til ejendommens værdi ved den seneste årsvurdering. Vi vil hellere vurdere tabets størrelse og så udmåle en eventuel erstatning ud fra det. Hvis ejendommen kan benyttes til erhverv eller til lager, skal erstatningen ikke kun udmåles ud fra årsvurderingen.

Med boligministerens tilsagn om til efteråret at fremsætte et lovforslag, som skal tage højde for de utilsigtede økonomiske virkninger for ejerne ved kondemnering af boliger, in mente vil jeg ikke være med til at opfordre regeringen til at fremsætte lovforslag efter beslutningsforslagets retningslinjer. I Venstre mener vi ikke, det er nødvendigt at vedtage et beslutningsforslag, for tidshorisonten for en eventuel lovændring vil jo være den samme.